

*Angelo Bagnasco bíboros,
az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke
laudes homíliája*

Kedves püspöktestvéreim, paptestvéreim, diakónus testvéreim,
Krisztusban kedves testvéreim,

mint egy szabadban rendezett lakomán, úgy gyűltünk itt össze az oltár körül, hogy megünnepeljük az Eucharisziát, a hit titkát és a világ üdvösségének örök forrását.

1. Fontos pillanat

Szeretettel köszöntelek valamennyiőtöket, akik a keresztény népet képviselitek ezen a történelmi jelentőségű téren! Nagy köszönettel tartozom a magyar Egyháznak, amely püspökei vezetésével vendégül látja a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Ebben az órában a nemzet és a város harangjai ünnepi zúgásukkal kórust alkotnak és hírül adják, hogy az egész emberiséget magukhoz ölelik. Erről a szószékről a főpásztorok szava, ennek a meghatóan hatalmas gyülekezetnek a hangja alázattal és boldogan igyekszik megszólítani Európa népeinek szívét, és még azon túl is, mindenkiét, a Föld végső határáig.

2. A mi hangunk gyenge

A mi hangunk gyenge ugyan, de benne visszhangzik évszázadok hangja, és a vértanúk kiontott vére teszi élővé. Azt üzenjük mindenkinek, aki most hallgat minket, hogy mindennél nagyobb az örömünk: maga Jézus Krisztus! Az emberiség vágyódik az Örökkévaló iránt. Vándorol a Fény felé! A mai szentmisével azt üzenjük, hogy minden gyengeségünk és bűnünk ellenére az Egyházban ott ragyog Krisztus világossága.

3. Senki sincs egyedül

A hívők hangját felerősíti a Szentlélek, aki így szól a modern emberhez: nem vagy egyedül egy ellenséges világmindenség közepén, nem vagy

egyedül az élet csodálatos misztériumával szemben, nem vagy egyedül szabadság és örökkévalóság iránti szomjúsággal. Bárhol is tartózkodsz, nem vagy láthatatlan, Isten szeretettel tekint rád. Nem vagy árva, Isten a te Atyád. Életed ára Krisztus vére. Ő a világ megváltója és az örök élet kenyere. Ne félj: Isten nem halt meg, az Eucharisztia átlép minden magányon, minden távolságon, minden közönyön! Kedves testvérek, az Egyház nem hallgathat, nem engedheti, hogy elnyelje a csend: az a feladata, hogy minden ember arcán tükröződjön a feltámadt Krisztus fénye.

4. Néhány üzenet

Kedves elsőáldozók! Ma sokan jöttetek el ide. Ti vagytok az Egyház tavasza. Mi felnőttek, a szeretet üzenetét hozzuk számotokra, mert emlékeztettek bennünket a szív egyszerűségének fontosságára. Meghatódunk, amikor látjuk majd, amint magatokhoz veszitek Jézust az Oltáriszentségben: tudjátok, hogy az Úr betér szívetek hajlékába és veletek marad, olyan barátotok lesz, aki soha nem árul el benneteket. Üdvözlöm innen családjaitokat is. Rajtuk keresztül kaptátok Istentől az életet és a hitet.

Kedves katolikus iskolába járó fiatalok! Nektek lehetőségetek van a keresztény kultúrát magatokba szívni. Olyan iskolai közegben tanulni, amely az egész embert formálja, és nem hordoz előítéletet a vallással, a kereszténységgel szemben. Isten nem féltékeny az emberre, hanem Ő az élet sikerének titka. Isten nem ellensége a szabadságnak, a hit pedig nem a tiltások sorozatát jelenti, hanem egy hatalmas „igen” az örömré, még akkor is, ha elkötelezettséget kíván, mivel a szeretet komoly dolog. Manapság a gondolkodás „gyenge” voltáról szokás beszélni, és ebből a gyengeségből származnak a hit nehézségei is. A hit ugyanis nem ellensége az észnek, hanem kutatja a dolgok értelmét. Az észnek is szüksége van a hitre ahhoz, hogy önmaga lehessen.

Kedves gyerekek, kedves fiatalok! Mi szeretnénk felérni hozzátok! Mi, felnőttek, szeretettel és aggodalommal figyelünk benneteket, vajon megtaláljátok-e a magatok útját. Vajon az igazság és a jó útján indultok-e el? Nem attól lesz szép az életetek, ha nem lesznek benne megpróbáltatások, nehézségek, tévedések, de nem is attól, ha sikerekkel lesz tele, ha fontos emberek lesztek, hanem attól, ha hasznosak lesztek. Emlékezzetek rá: az Egyháznak szüksége van rátok, a fiatalságotokra, a lelkesedésekre! Nektek viszont szükségetek van Jézusra. A dolgok hamar elkopnak,

az emberek megöregszenek. Egyedül Isten marad örökké fiatal. Az Egyház a világ valódi fiatalsága, mert ő őrzi Krisztus testének szentségét. Legyen az Eucharisztia napjaitok középpontja, minden napotoké!

Szeretettel és hálával mondunk köszönetet papjainknak. Ők a hajnal őrei, tanítónknak, az Anyaszentegyháznak az élő jelenléte. Ők ott vannak az élet minden határhelyzetében mindenütt, a városokban és a falvakban, a hegyekben és a szigeteken, a síkságokon és a pusztákon. Szétszóródva a világ minden táján ők hordozzák Jézus, a jó pásztor szavait, az evangélium fényét, az Eucharisztia erejét, az Egyház egységét.

Kedves paptestvérek, barátaim! A püspökök a Szentatyával együtt kifejezik nektek köszönetüket: ti vagytok Isten szeretetének hírnökei, a Lélek prófétái az anyagiasság világában, az élő hagyomány örökösei és a jövő hírnökei az eltévelyedett világban. Az Egyház nem tud számotokra nyugalmas életet biztosítani, de Krisztussal együtt elmondja: „Ne féljetek!”

5. Krisztus arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia

Most pedig közösségünk felemeli tekintetét és látóhatárát az isteni Eucharisztiahoz, és Krisztus szívéhez igazítja. Térden állva mondja ki az utolsó szavakat. És ez nem más, mint ismételt, bátorító felszólítás: ti mindnyájan, akik érzitek a keresztség súlyát, akik sírtok, akiket üldöznek az igazság miatt, akiknek nincsen hangotok és hazátok, akiknek fájdalma is ismeretlen a többiek előtt... kapjatok erőre, közel van az Úr, kopogtat minden szív ajtaján, amely megnyílik előtte! Ő nemcsak azért jött a világba, hogy osztozzon az emberi sorsban, hanem főként azért, hogy felemeljen bennünket a Szentháromsághoz. Hatalmas ez a misztérium, de jelen van itt, ezen az oltáron és velünk marad minden nap, a világ végezetéig. Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét. Emlékezzetek rá: arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia! Ámen.